

De ineenstorting van rechtvaardigheid en de zoektocht naar vrede

Hazrat Mirza Masroor Ahmad

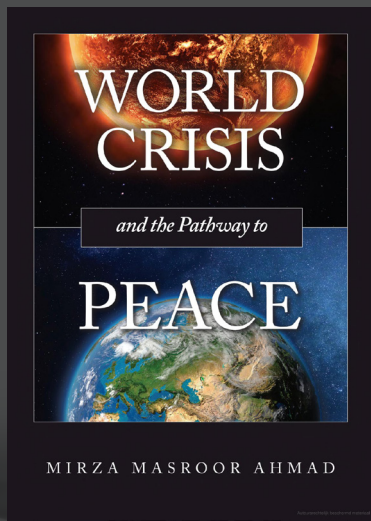
Het Internationale Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap

Ahmadiyya Moslim Gemeenschap
Nederland

Meer informatie:
www.islamnu.nl

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap is een snelgroeiende hervormingsbeweging binnen de Islam met een ledenaantal van enkele tientallen miljoenen verdeeld over meer dan 200 landen. De gemeenschap is de enige islamitische organisatie die gelooft dat de langverwachte Messias en hervormer is verschenen in de persoon van Mirza Ghulam Ahmad uit Qadian (India). Ahmad beweerde de metaforische tweede komst van Jezus te zijn. De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap gelooft dat God Ahmad zond net als Hij Jezus zond, om een eind te maken aan religieuze oorlogen, het afkeuren van bloedvergieten en om moraliteit, gerechtigheid en vrede weer tot leven te roepen.

*Lees meer en download gratis
Wereldcrisis en de Weg Naar
Vrede
via bieb.islamnu.nl*

Ahmadiyya Moslim Gemeenschap
Nederland

Mobarak Moskee, Oostduinlaan 79
2596 JJ Den Haag | T: 070-3245902, E-mail: info@islamnu.nl

Inhoudsopgave

Een plicht om te blijven streven naar vrede	3
De schaduw van moderne oorlogsvoering	4
Wereldleiders luiden de alarmbel	5
De gevolgen van dubbele standaarden	6
Wanneer macht en winst de menselijkheid overvleugelen.....	8
Het falen van mondiale systemen	9
Waarom internationale instellingen falen	10
Vrouwenrechten als voorwendsel voor oorlog.....	12
De Islam is niet de oorzaak van wereldwijde ontwrichting.....	13
Islamitische principes voor duurzame vrede.....	15
Rechtvaardigheid, terughoudendheid en verzoening.....	16
Vrede vereist opoffering en nederigheid.....	17
Een waarschuwing voor toekomstige generaties.....	17
Een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor vrede	18

Op zaterdag 16 mei 2026 sprak het internationale hoofd van de Ah-madiyya Moslim Gemeenschap, de vijfde Khalifa, Zijne Heiligheid Hazrat Mirza Masroor Ahmad (moge Allah Zijn Helper zijn) tijdens het nationale vredessymposium 2026 van het Verenigd Koninkrijk. In zijn toespraak behandelde hij de huidige toestand in de wereld, waarbij hij met name het gevaar voor een dreigende oorlog benadrukte, en verder waardevolle richtlijnen gaf. De toespraak omvatte ook essentiële richtlijnen voor het vergroten van het bewustzijn betreffende de gevaren van oorlog en de catastrofale gevolgen ervan, evenals strategieën om dit te voorkomen.

Na het reciteren van *Ta'auwuz* en *Bismillah* zei het internationale hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, de vijfde Khalifa van de Beloofde Messias^{as}, Hazrat Mirza Masroor Ahmad:

Alle geachte gasten, *assalamu alaikum wa rahmatullahi wa barakatuhu* – vrede en de zegeningen van Allah zij met u allen.

Allereerst wil ik mijn oprechte dank uitspreken aan alle gasten die zich vanavond bij ons hebben aangesloten.

Een plicht om te blijven streven naar vrede

Eerder dit jaar, toen de organisatoren voorstelden dit vredessymposium te houden, was mijn eerste reactie dat wij dit evenement al meer dan twee decennia organiseren, en dat sommigen zich terecht afvragen welk nut het heeft gehad en of het heeft geleid tot enige betekenisvolle verandering in de samenleving.

In recente tijden hebben veel invloedrijke personen, waaronder politici, wetenschappers en religieuze leiders, de toenemende golf van wereldwijde oorlogen en onrechtvaardigheid veroordeeld en regeringen en burgers opgeroepen vrede en veiligheid prioriteit te geven. Wanneer zulke personen, die in de ogen van de wereld bekendheid en invloed genieten, zien dat hun waarschuwingen geen gehoor vinden, wie zal dan luisteren naar mijn stem of naar de stem van onze gemeenschap? Daarom is het een terechte vraag of het zinvol is dit evenement te blijven organiseren.

Desondanks is mijn antwoord dat de Islam ons leert onophoudelijk naar het goede te streven en nooit op te geven. En welk groter goed kan er zijn dan het streven om de mensheid te behoeden voor zelfvernietiging? Indien wij geen halt toeroepen aan de oorlogen, het geweld, de haat en de onrechtvaardigheid die de fundamenteën van de moderne samenleving snel aantasten, zal dit niet alleen in onze levensgrootschalige verwoesting veroorzaken, maar ook een lange schaduw werpen over de levens van toekomstige generaties.

De schaduw van moderne oorlogsvoering

Meer dan 70 miljoen mensen kwamen om tijdens de Tweede Wereldoorlog. De overgrote meerderheid bestond uit burgers: gewone mannen, vrouwen en kinderen. Het is een kleine genade dat de dood en verwoesting grotendeels beperkt bleven tot die periode, maar met één huiveringwekkende uitzondering: Japan, waarop in 1945 twee atoombommen werden geworpen.

Hoewel honderdduizenden mensen onmiddellijk omkwamen, bleef de radioactieve erfenis ook volgende generaties achtervolgen. Diverse studies hebben aangetoond dat kinderen van overlevenden een verhoogd risico liepen op neurologische en lichamelijke aandoeningen, terwijl het aantal doodgeboorten steeg onder zwangere vrouwen die aan straling waren blootgesteld.

In 1945 beschikten alleen de Verenigde Staten over een atoombom, maar tegenwoordig bezitten meerdere landen kernwapens waarvan de kracht en vernietigingscapaciteit die van de bommen op Japan ver

overstijgen. Indien, God verhoede het, zelfs één of twee landen dergelijke wapens zouden inzetten, zouden de resulterende verwoesting en de catastrofale langetermijneffecten ons begrip te boven gaan.

Een groeiend aantal invloedrijke personen slaat inmiddels alarm over oorlog en onrechtvaardigheid, omdat zij erkennen dat het voortzetten van deze koers van roekeloze agressie zal leiden tot een catastrofe die zijn weerga niet kent in de menselijke geschiedenis. Terecht roepen zij landen op zich terug te trekken van de rand van de afgrond voordat het te laat is. In plaats van gewone mensen in staat te stellen een beter leven op te bouwen voor hun gezinnen, waarom drijven wereldleiders de mensheid richting de rand van een onvoorstelbare ramp?

Inderdaad, als mensheid moeten wij onszelf afvragen waarom wij niet alleen oorlog voeren tegen elkaar, maar ook tegen onze kinderen, kleinkinderen en toekomstige generaties. In dit verband zal ik nu enkele recente uitspraken presenteren van publieke figuren over moderne oorlogsvoering en het falen van rechtvaardigheid in de wereld.

Wereldleiders luiden de alarmbel

Vorig jaar waarschuwde de toenmalige president van Ierland, Michael Higgins:

"Wij zijn een tijdperk binnengetreden waarin de oorlogszuchtige retoriek van oorlog het mondiale discours domineert, terwijl traditionele diplomatie en de zoektocht naar gemeenschappelijke grond terzijde zijn geschoven."¹

Hij merkte verder op:

"In plaats van een gezamenlijke inspanning om een mentaliteit van oorlog op te bouwen, heeft de mensheid nu behoefte aan het ontwikkelen van een mentaliteit van vrede."

Op vergelijkbare wijze sprak de premier van Slowakije, Robert Fico, zich vorig jaar openhartig uit over hoe oorlogstaal en militaire dreiging genormaliseerd zijn geworden. Hij zei:

"Iedereen spreekt over oorlog... Overal ratelt men met wapens... Wanneer het Oekraïne betreft, is alles duidelijk. Wanneer het Iran betreft, wanneer het Gaza betreft, is niets duidelijk."

Hij vervolgde:

"De dubbele standaarden zijn overduidelijk... Vergeef mijn openhartigheid, maar ik zal zeggen dat de wereld krankzinnig is geworden. Ik begrijp eenvoudigweg niet waarom iedereen oorlog lijkt te verkiezen. Als premier houd ik niet van oorlog. Ik ben vóór vrede."²

De gevolgen van dubbele standaarden

De dubbele standaarden waarover hij spreekt, leiden onvermijdelijk tot frustratie en wrok.

Een van de fundamentele leerstellingen van de Islam is dat men voor anderen moet wensen wat men voor zichzelf wenst. Ik ben er diep van overtuigd dat wanneer dit gouden principe werkelijk in praktijk

zou worden gebracht, de wereld zou veranderen in een toevluchts-
oord van vrede en wederzijds begrip.

Na het uitbreken van de oorlog met Iran sprak ook de Duitse vice-
kanselier Lars Klingbeil zich uit tegen deze oorlog. Hoewel ik iede-
ren waardeert die zich uitspreekt tegen onrecht, dienen degenen die
gezag en invloed bezitten ook aan te tonen welke concrete stappen
zij ondernemen om hun woorden kracht bij te zetten. Helaas blijkt
dat wanneer het gaat om werkelijk beleid of beslissende maatregelen,
men weinig of niets doet. Meer woorden, hoe indrukwekkend of wijs
ook, kunnen op zichzelf geen vrede tot stand brengen.

Tijdens een bezoek aan Turkije verklaarde Paus Leo dat de Derde
Wereldoorlog in afzonderlijke delen wordt uitgevochten en dat de
toekomst van de mensheid op het spel staat. De paus en anderen er-
kennen nu wat ik reeds lange tijd heb gewaarschuwd: dat een wereld-
oorlog feitelijk al begonnen is en dat de wereld stap voor stap steeds
dieper in haar greep raakt.

Met betrekking tot het risico op escalatie zei de Spaanse premier Pe-
dro Sánchez onlangs:

"Men kan een onrechtmatige daad niet beantwoorden met een an-
dere onrechtmatige daad, want zo beginnen de grote catastrofes van
de mensheid. Zeer vaak ontstaan grote oorlogen door een keten van
reacties die uit de hand lopen door misrekeningen, technische fouten
en onvoorziene gebeurtenissen."

Dit is een wijze en belangrijke observatie: onrechtvaardigheid door de ene partij geeft anderen niet het recht hetzelfde te doen. Tegenwoordig handelen bepaalde grootmachten straffeloos en negeren zij openlijk internationale normen, terwijl zij hun eigen beperkte belangen boven alles stellen.

Toch moeten zij beseffen dat onrechtvaardige of illegale handelingen nooit in een vacuüm plaatsvinden. Zij mogen niet blind zijn voor de werkelijkheid dat ook zij de gevolgen zullen ondervinden wanneer de wereld in chaos vervalt en de fundamenten van vrede worden vernietigd. Onrechtvaardigheid is zonder twijfel een kwaadaardig virus dat zich snel verspreidt. Wanneer grootmachten vandaag internationale wetten kunnen schenden zonder gevolgen, zullen kleinere mogelijkheden morgen worden aangemoedigd hetzelfde gebrek aan respect voor wetgeving en menselijk leven te tonen.

Wanneer macht en winst de menselijkheid overvleugelen

De Spaanse premier merkte eveneens op dat oorlogen vaak worden gebruikt als afleiding om het falen van regeringen en hun leiders te verhullen. Hij zei:

"Regeringen zijn er om het leven van mensen te verbeteren en oplossingen te bieden voor problemen, niet om het leven van mensen te verslechteren. Het is volstrekt onaanvaardbaar dat leiders die niet in staat zijn deze verantwoordelijkheid te vervullen, de rookgordijnen van oorlog gebruiken om hun falen te verbergen en daarbij slechts de zakken van een selecte groep vullen."³

Met andere woorden: het streven naar macht en materieel gewin zorgt ervoor dat landen en hun leiders juist die mensen verraden die zij geacht worden te dienen. Hij betreurde het feit dat, in plaats van levens te redden door ziekenhuizen te bouwen, miljarden worden uitgegeven aan het beëindigen van levens door de ontwikkeling van massavernietigingswapens.

Het falen van mondiale systemen

De gerenommeerde Amerikaanse politicoloog John Mearsheimer zei onlangs:

"Ik denk dat wij in het Westen, en dit geldt in het bijzonder voor de Verenigde Staten, graag spreken over militaire macht. De Israëliërs doen hetzelfde. Het idee is dat elk politiek probleem dat wij zien met militaire middelen kan worden opgelost. Haal eenvoudigweg de grote stok tevoorschijn en gebruik een politiek van machtsvertoon, en het probleem zal worden opgelost."⁴

Hij waarschuwde verder dat de oorlog met Iran een fundamenteel andere situatie vertegenwoordigt en dat het uitblijven van een snelle oplossing een wereldwijde economische depressie zou kunnen veroorzaken. De waarheid is dus dat geen enkel deel van de wereld immuun is voor de schadelijke gevolgen van oorlog en onrechtvaardigheid.

De geschiedenis leert ons dat wanneer landen vrezen dat hun macht wordt bedreigd, zij hun toevlucht nemen tot geweld en onrecht om

hun overheersing veilig te stellen. En wanneer hun slachtoffers uiteindelijk opstaan, raken ook zij verteerd door een hevig verlangen naar vergelding. Op die manier blijft een vicieuze cirkel van oorlog, geweld en ongelijkheid zich onophoudelijk voortzetten, waarbij de overtredingen van machtigen de onderdrukten ertoe aanzetten dezelfde vormen van onrecht te omarmen die zij ooit zelf hebben ondergaan. Juist daarom leert de Islam dat zowel de hand van de onderdrukker als de onderdrukte begrensd moeten worden. Hoewel wij verplicht zijn de onderdrukten te helpen, moeten wij er eveneens voor zorgen dat zij geen wraak nastreven en zich strikt houden aan de grenzen van proportionaliteit.

Waarom internationale instellingen falen

De Amerikaanse econoom Jeffrey Sachs gaf onlangs een scherpe analyse van het falen van de wereld om de lessen van de geschiedenis ter harte te nemen. Hij stelde dat de instellingen en internationale rechtsstructuren die na de Tweede Wereldoorlog zijn opgebouwd, volledig zijn uitgehold, waardoor de Verenigde Naties tegenwoordig even ineffectief zijn als de Volkenbond aan het einde van de jaren dertig.

Hij zei:

"Wij hebben in het nucleaire tijdperk nooit eerder een dergelijke wetteloosheid gezien... De Verenigde Naties zijn op dit moment in wezen nutteloos."⁵

Het falen van de Verenigde Naties is iets waarover ik mij al vaak heb uitgesproken. De organisatie blijft functioneren binnen een systeem waarin de vijf permanente leden van de Veiligheidsraad beschikken over een absoluut vetorecht — een voorrecht en macht die ver uitstijgen boven die van andere landen. Deze fundamentele ongelijkheid vormt de kern van haar falen. Indien er echter werkelijke rechtvaardigheid en eerlijkheid zouden bestaan in internationale betrekkingen, dan zouden noch de Verenigde Staten, noch Israël, noch Iran, noch enig ander land reden hebben om hun toevlucht te nemen tot oorlog.

Eerder dit jaar verklaarde de Canadese premier Mark Carney in een veelbesproken toespraak:

"De op regels gebaseerde wereldorde vervaagt. De sterken kunnen doen wat zij willen, terwijl de zwakken moeten ondergaan wat hun wordt opgelegd."⁶

Ook hij erkent dat verschillende regels gelden voor de rijken en machtigen. Toch dienen machtige landen die dit principe uitbuiten te beseffen dat het gebruik van dwang en machtsuitoefening een kortzichtige en uiteindelijk contraproductieve strategie is. Onvermijdelijk leidt dit tot frustratie, wanorde en instabiliteit.

Op vergelijkbare wijze waarschuwde de Duitse bondskanselier Friedrich Merz onlangs:

"Onze vrijheid is niet langer vanzelfsprekend gegarandeerd. Zij wordt bedreigd. De internationale orde gebaseerd op rechten en regels bestaat niet langer zoals zij ooit bestond."⁷

Ondanks dergelijke uitspraken blijft Duitsland, net als vele andere ontwikkelde landen, zijn macht gebruiken om zijn positie te behouden ten koste van zwakkere landen. Strategische bondgenootschappen krijgen prioriteit boven principes, en men sluit de ogen voor de wreedheden van bondgenoten in plaats van onder alle omstandigheden op te komen voor waarheid en rechtvaardigheid.

Vrouwenrechten als voorwendsel voor oorlog

In recente tijden is een veelgebruikte rechtvaardiging voor westerse interventies in buitenlandse landen de zogenoemde bevrijding van vrouwen en meisjes in die landen geweest. Tragisch genoeg onthult het lot van de duizenden vrouwen en meisjes die door buitenlandse bombardementen om het leven zijn gekomen de leegheid van dergelijke beweringen. Na het uitbreken van de oorlog met Iran stelde de Spaanse Europarlementariër Irene Montero dat de rechten van vrouwen en meisjes op cynische wijze worden misbruikt als voorwendsel om geopolitieke agenda's te bevorderen.

Zij zei:

"Geen enkele vrouw is ooit bevrijd door Amerikaanse bommen of door onwettige agressie. Niet in Syrië, niet in Irak, niet in Libanon, niet in Afghanistan, en het zal ook niet in Iran gebeuren. Wij zijn het

zat dat onze rechten, onze lichamen en het geweld dat vrouwen ondergaan worden gebruikt als excuus om onwettige bombardementen en imperialistische agressie te rechtvaardigen."⁸

Haar woorden leggen een pijnlijke waarheid bloot: machtige naties proberen hun onrechtvaardigheid en oorlogen te rechtvaardigen onder valse voorwendselen van de bescherming van mensenrechten. Steeds meer mensen worden zich bewust van de gevaren van de huidige situatie.

De Islam is niet de oorzaak van wereldwijde ontwrichting

Toch is het voor alle oprechte moslims een bron van verdriet dat velen de Islam proberen aan te wijzen als oorzaak van de wereldwijde wanorde. Dergelijke beschuldigingen, versterkt door zowel traditionele als sociale media, zijn volkomen onjuist en buitengewoon schadelijk. In plaats van de Islam of enige andere religie tot zondebok te maken, heeft de wereld dringend behoefte aan mensen die zich verenigen rond een gemeenschappelijk doel: de vestiging van vrede en harmonie.

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap heeft zich altijd aan de voorhoede van deze inspanning bevonden en zal dat blijven doen. Wij organiseren dit evenement in de hoop dat het wederzijds begrip bevordert en op zijn minst sommigen inspireert zich in te zetten voor de zaak van vrede. Met precies hetzelfde doel voor ogen schreef ik enkele jaren geleden aan verschillende wereldleiders en spoorde hen aan hun verschillen opzij te zetten en samen te werken ten dienste van de

mensheid. Zo schreef ik aan de Israëlische premier met verwijzing naar de leerstellingen van de Thora; aan de Iraanse president en andere moslimleiders met verwijzing naar de Heilige Koran; en ik riep hen allen op tot rechtvaardigheid en verzoening.

Diezelfde boodschap van vrede bracht ik ook over aan de Britse premier, de president van de Verenigde Staten, de president van China en vele andere staatshoofden. Mijn enige doel was hen ertoe aan te zetten na te denken over de verslechterende toestand van de wereld en de existentiële risico's waarmee de mensheid wordt geconfronteerd te erkennen. Helaas waren zij niet bereid te luisteren, en de steeds toenemende instabiliteit en wanorde in de wereld vormen daarvan het bewijs. Oorlogen worden gevoerd, landen raken verdeeld, haat verspreidt zich en minderheden worden doelwit. In deze tijd worden tolerantie, waardigheid en mededogen maar al te vaak beschouwd als zwakheden of tekortkomingen, in plaats van als de deugden die zij werkelijk zijn.

Ondertussen wordt beweerd dat de Islam een extremistische religie zou zijn en de grondoorzaak van de problemen van de wereld vormt. Dit is een ernstige onrechtvaardigheid. Geen van de eerder aangehaalde uitspraken verwees naar de Islam. Integendeel, zij wezen op geopolitieke mislukkingen van regeringen en op het falen van instellingen die juist bedoeld waren om vrede en veiligheid te beschermen. De wereldwijde wanorde wordt gedreven door het verlangen van de rijken en machtigen om hun eigen belangen veilig te stellen en hun overheersing over anderen te behouden.

Islamitische principes voor duurzame vrede

Verre van een bron van conflict te zijn, bieden de leerstellingen van de Islam een tijdloos pad naar vrede. Om dit te illustreren zal ik enkele verzen uit de Heilige Koran aanhalen.

Hoofdstuk 4, vers 136 luidt:

"O gij die gelooft, wees standvastig in het handhaven van rechtvaardigheid en wees getuigen voor Allah, zelfs indien het tegen uzelf, uw ouders of uw verwanten is..."

Hier roept Allah moslims op absolute rechtvaardigheid en eerlijkheid hoog te houden. Het vereist dat een persoon bereid is tegen zichzelf, zijn ouders, zijn geliefden of zijn gemeenschap te getuigen ter wille van waarheid en rechtvaardigheid.

Het vers vervolgt:

"Of iemand nu rijk of arm is, Allah zorgt meer voor beiden dan u dat doet. Volg daarom niet uw lage begeerten, opdat u rechtvaardig kunt handelen..."

Met andere woorden: maatschappelijke positie of materiële rijkdom betekenen niets in de ogen van God. Wat werkelijk telt, is de oprechtheid van iemands toewijding aan waarheid en rechtvaardigheid. Moslims worden daarom opgedragen weerstand te bieden aan de lagere begeerten die de weg naar echte rechtvaardigheid belemmeren.

Evenzo staat in hoofdstuk 5, vers 9:

"O u die gelooft, wees oprecht voor Allah en getuig met rechtvaardigheid. En laat de vijandschap van een volk u niet aansporen om onrechtvaardig te handelen. Wees rechtvaardig. Dat is dichterbij de vroomheid."

Ook hier gebiedt Allah moslims om onder alle omstandigheden eerlijkheid en integriteit te handhaven, zelfs tegenover degenen die zich tegen hen keren. Het is gemakkelijk de rechten te vervullen van degenen die aan uw zijde staan. De veel grotere beproeving is het respecteren van de rechten van degenen die zich tegen u verzetten.

Rechtvaardigheid, terughoudendheid en verzoening

In een passage die bijzonder relevant is voor de huidige, door oorlog geteisterde wereld, staat in hoofdstuk 49, vers 10 van de Heilige Koran dat wanneer twee naties of partijen met elkaar in conflict raken, het de plicht van anderen is te streven naar verzoening tussen hen. Wanneer een vredesovereenkomst tot stand is gekomen maar vervolgens door één partij wordt geschonden, dienen anderen zich te verenigen tegen de agressor en proportionele middelen in te zetten om een einde te maken aan diens onrechtvaardige handelingen. Zodra de agressor echter terugkeert naar vrede, mag deze niet worden onderworpen aan vergelding. Integendeel, zijn eer en waardigheid dienen gerespecteerd te worden. Dit is de weg naar duurzame vrede. In elke situatie — of het nu gaat om machtigen of zwakken, rechtschapenen of overtreders — leert de Islam ons rechtvaardig te handelen.

Vrede vereist opoffering en nederigheid

Bovendien vereist het bereiken van vrede ook een geest van opoffering. Het kan niet zo zijn dat één land concessies van anderen verwacht terwijl het zelf niet bereid is enige concessie te doen. Hoewel ik spreek vanuit een islamitisch perspectief, ben ik er sterk van overtuigd dat rechtvaardigheid een universeel principe is dat vrede waarborgt op elk niveau van de samenleving en onder mensen van alle religies en overtuigingen. Religieuze verschillen mogen nooit een reden zijn om wijsheid afkomstig van aanhangers van een andere religie of traditie af te wijzen. De Islam leert dat ieder wijs woord het verloren bezit van een gelovige is, dat aangenomen moet worden waar het ook gevonden wordt. Of het nu afkomstig is van een christen, een jood, een atheïst of iemand anders: een dergelijke open houding versterkt niet alleen het morele karakter van een persoon, maar verdiept ook diens toewijding aan rechtvaardigheid, verdraagzaamheid en vrede.

Een waarschuwing voor toekomstige generaties

Ondanks de zorgwekkende mondiale realiteiten die ik heb geschetst, ben ik ervan overtuigd dat, hoewel bepaalde individuen en landen de macht, rijkdom en hulpbronnen van anderen begeren, het hart van de gewone mensheid eenvoudigweg verlangt naar een leven in vrede.

Iedere persoon heeft daarom een rol te vervullen, en de urgentie van die verantwoordelijkheid wordt met de dag groter. Zoals de paus heeft gezegd, is de Derde Wereldoorlog reeds in afzonderlijke fasen begonnen, en wij moeten ernaar streven de verspreiding ervan tegen te houden voordat zij de gehele wereld overspoelt. Anders vrees ik

dat de omvang ervan en het daaropvolgende verlies aan mensenlevens de verschrikkingen van de vorige twee wereldoorlogen verre zullen overtreffen en een niveau zullen bereiken dat in de geschiedenis van de mensheid ongekend is. Een dergelijke ramp zal niet alleen ons treffen. Haar langdurige en beklemmende schaduw zal ook de horizon van toekomstige generaties verduisteren. Daarom mogen wij niet uitsluitend aan onszelf denken. Integendeel, wij hebben allen de plicht na te denken over de wereld die wij achterlaten voor onze kinderen en voor degenen die na ons komen.

Een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor vrede

Laten wij nu handelen, zodat degenen die na ons komen een wereld van vrede en welvaart kunnen erven, in plaats van de last van onze mislukkingen te moeten dragen. Laten wij nu handelen, zodat wij onszelf de verwijtende blikken van onze kinderen kunnen besparen wanneer zij ons vragen waarom wij hun een wereld hebben nagelaten die in brand staat. Alleen dan zal dit vredessymposium de belofte van zijn naam hebben waargemaakt en niet slechts een bijeenkomst van goede bedoelingen zijn geweest, maar een keerpunt vormen in de zoektocht naar vrede.

Inderdaad, het is mijn diepste hoop en gebed dat dit evenement een ware katalysator voor vrede en rechtvaardigheid zal zijn en blijvende verandering in de wereld zal voortbrengen.

Moge Allah de Almachtige de mensheid in staat stellen de ernst van dit moment te begrijpen, en moge iedere persoon, ongeacht geloof of overtuiging, zich verenigen in het gemeenschappelijke doel vrede in

de wereld te vestigen. Mogen de donkere wolken van oorlog die ons van alle kanten bedreigend omringen, verdwijnen en plaatsmaken voor een heldere hemel van vrede, liefde en mededogen.

Met deze woorden wil ik nogmaals mijn diepste dank uitspreken aan u allen voor uw aanwezigheid vanavond.

Hartelijk dank.

Referenties:

- [1] Michael D. Higgins, “Speech at National Holocaust Memorial Day Commemoration,” President of Ireland, Mansion House, January 26, 2025, <https://president.ie/en/media-library/speeches/speech-at-national-holocaust-memorial-day-commemoration>.
- [2] Robert Fico, “During COVID, the pharmaceutical companies were making money, and now the arms manufacturers are sharpening their teeth!,” X, June 17, 2025, <https://x.com/robertficosvk/status/1935034128547660163>.
- [3] Pedro Sánchez, “Institutional Statement by the Spanish Prime Minister, Pedro Sánchez, Concerning the Recent International Events,” Presidency of the Government of Spain, Madrid, March 4, 2026, PDF, <https://www.lamoncloa.gob.es/presidente/intervenciones/Documentos/2026/260304-INSTITUTIONAL-STATEMENT-BY-THE-SPANISH-PRIME-MINISTER-PEDRO%20SÁNCHEZ-CONCERNING-THE-RECENT-INTERNATIONAL-EVENTS.pdf>
- [4] John J. Mearsheimer, “John Mearsheimer: Alliance System Collapses & Risk of Nuclear War,” interview by Glenn Diesen, YouTube video, May 4, 2026, at 1:00:13, https://youtu.be/dkXQW_ZRL3I?t=3613.
- [5] Jeffrey D. Sachs, “Jeffrey Sachs: U.S. Attacks Venezuela & Kidnaps President Maduro,” interview, YouTube video, January 3, 2026, at 8:45, <https://youtu.be/LhZuTOuw-KGA?t=525>.
- [6] Mark Carney, “Principled and Pragmatic: Canada’s Path’: Prime Minister Carney Addresses the World Economic Forum Annual Meeting,” Prime Minister of Canada, January 20, 2026, <https://www.pm.gc.ca/en/news/speeches/2026/01/20/principled-and-pragmatic-canadas-path-prime-minister-carney-addresses>.
- [7] Federal Chancellor, “Speech by the Federal Chancellor at the Munich Security Conference on 13 February 2026 in Munich,” Federal Government of Germany, February 13, 2026, <https://www.bundesregierung.de/breg-en/federal-government/speech-munich-security-conference-2407298>.
- [8] Irene Montero, “EE.UU no ha liberado ni va a liberar a ninguna mujer con sus guerras. Dejad de usar nuestros cuerpos y nuestros derechos,” Facebook video, accessed May 22,

2026, <https://www.facebook.com/irene.montero.5070/videos/eeuu-no-ha-liberado-ni-va-a-liberar-a-ninguna-mujer-con-sus-guerras-dejad-de-usa/1415133803626448/>.